

L'antic retaule major de l'església de Sant Feliu de Girona. Una visió de conjunt d'un retaule-reliquiari

L'antic retaule major de l'església de Sant Feliu a Girona fou un dels retaules més destacats del panorama artístic català de la seva època, juntament amb el retaule major de l'església de Santa Maria del Pi de Barcelona. Va ser realitzat entre els anys 1504 i 1520, amb formes del final del Gòtic i els inicis del Renaixement, on hi varen intervenir un fuster (Joan Dartrica -Jan van Ertricke-), dos escultors (Joan d'Aragó i Pedro Robredo) i dos pintors (Perris de Fontaines i Joan de Burgunya). Un conjunt singular que ja ha rebut l'atenció historiogràfica, però nosaltres analitzem diversos aspectes poc atesos que afecten a l'estruatura del moble, tenint present altres treballs llavorats per Dartrica a la catedral de Girona i a Cervià de Ter. En aquesta línia, donem a conèixer tota la fusteria i l'escultura conservada, en bona part inèdita, delimitant la tasca executada per Joan Dartrica i Joan d'Aragó, alhora que es du a terme la revisió del treball de Pedro Robredo. D'altra banda, l'estudi iconogràfic global de l'obra i la documentació escrita ens condueixen a desenvolupar una nova teoria sobre quin era l'objectiu de l'obra, doncs es tracta d'un retaule-reliquiari a l'entorn del sarcòfag de sant Feliu. Des del nivell pictòric, eixamplem la informació relativa a les fonts i models que van poder utilitzar els artistes, i ja des del documental, transcrivim quatre documents, tres dels quals inèdits, relacionats amb l'activitat de l'escultor Pedro Robredo al retaule gironí. Francesc Ruiz i Quesada & Joan Yeguas i Gassó

El antiguo retablo de la iglesia de San Félix de Girona. Una visión de conjunto de un retablo-relicuario

El antiguo retablo mayor de la iglesia de San Félix en Girona

fue uno de los retablos más destacados del panorama artístico catalán de su época, junto con el retablo mayor de la iglesia de Santa María del Pi de Barcelona. Fue realizado entre los años 1504 y 1520, con formas del final del Gótico y los inicios del Renacimiento, donde intervinieron un carpintero (Joan Dartrica -Jan van Ertricke-), dos escultores (Joan d'Aragó y Pedro Robredo) y dos pintores (Perris de Fontaines y Joan de Burgunya). Un conjunto singular que ya ha recibido la atención historiográfica, pero nosotros analizamos varios aspectos poco atendidos que afectan a la estructura del mueble, teniendo presente otros trabajos labrados por Dartrica en la catedral de Girona y en Cervià de Ter. En esta línea, damos a conocer toda la carpintería y la escultura conservada, en buena parte inédita, delimitando la tarea ejecutada por Joan Dartrica y Joan d'Aragó, a la vez que se lleva a cabo la revisión del trabajo de Pedro Robredo. Por otra parte, el estudio iconográfico global de la obra y la documentación escrita nos conducen a desarrollar una nueva teoría sobre cuál era el objetivo de la obra, pues se trata de un retablo-relicario vinculado al sarcófago de san Félix. Desde el nivel pictórico, ampliamos la información relativa a las fuentes y modelos que pudieron utilizar los artistas, y ya desde el documental, transcribimos cuatro documentos, tres de los cuales son inéditos, relacionados con la actividad del escultor Pedro Robredo en el retablo gerundense. **Francesc Ruiz i Quesada & Joan Yeguas i Gassó**

[Descargar](#)